

[Ministeren for skatter og afgifter.]

den 1 års frist, der nu gælder for anvendelsen af investeringsfondshenlæggelser, skal forkortes, sådan at henlæggelserne kan benyttes allerede i det indkomstår, der følger umiddelbart efter henlæggelsesåret.

I bemærkningerne er ændringen bl. a. begrundet i, at denne foranstaltning i den aktuelle beskæftigelsessituation vil kunne tilskynde til øgede investeringer her i 1975, fordi ændringen skal gælde for henlæggelserne fra og med henlæggelsesåret 1974.

Jeg skal ikke afvise, at der kan være en virkning af et sådant forslag, men det skal da bl. a. ses i sammenhæng med det, vi tidligere har drøftet her, nemlig det meget dårlige år 1974 for mange virksomheder. Jeg vil samtidig gøre opmærksom på, at den hovedændring, som venstre har foreslået med hensyn til udvidelsen af henlæggelsesadgangen, har den modsatte virkning, nemlig i retning af, at der kan foretages henlæggelser til senere kommende investeringer, og vi finder ikke, at det er det, der skal fremmes. Det, der skal fremmes i dagens situation, må være investeringer her og nu i 1975.

Jeg vil godt tilføje, at ved den foreslåede forkortelse af fristen for anvendelse af investeringsfondshenlæggelserne opgiver man i realiteten kravet om en vis bindingsperiode for henlæggelsesmidlerne, inden de anvendes. Det resultat kan efter vor opfattelse forekomme lidt mærkeligt, og jeg må mene, at det er ude af trit med sigtet i investeringsfondsloven, altså henlæggelserne til investeringsfonds, og jeg må konkludere, at vi kan ikke fra regeringens side anbefale noget af de to af venstre fremsatte forslag.

Camre (S):

De lovforslag, vi her behandler, er for de tos vedkommende lovforslag fremsat af venstre-regeringen, forslag, som efter regeringsskiftet er optaget af hr. Anders Andersen, og så er der et fra socialdemokratiet om en ekstraordinær afskrivningsadgang og om forhøjede ordinære afskrivninger i 1975.

Jeg vil gerne først gøre nogle bemærkninger om de to af hr. Anders Andersen fremsatte lovforslag.

Det første tilsigter at ændre lov om skattemæssige afskrivninger, sådan at afskrivningen på anskaffelser, der sker fra og med indkomståret 1975, kan foretages på grund-

lag af 120 pct. af anskaffelsessummen. Det siges i bemærkningerne til lovforslaget, at det skulle have til hensigt at give virksomhederne en vis dækning for det inflations-tab, der lides under afskrivningsforløbet.

Desuden foreslås den afskrivningsberettigede anskaffelsessum for automobiler forhøjet fra 40.000 kr. til 55.000 kr., og endelig foreslås, at beløbsgrænsen for småaktiver, hvis anskaffelsessum fuldt ud kan føres til udgift i anskaffelsesåret, forhøjes fra 1.200 kr. til 1.800 kr.

Hovedformålet med lovforslagene skulle være en medvirken til at afhjælpe den økonomiske krise, landet befinder sig i, og det hævdes, at de foreliggende lovforslag skulle være beskæftigelsesfremmende. Jeg finder grund til at sætte et meget stort spørgsmålstegn ved, om der foreligger en sådan beskæftigelsesmæssig virkning, eller for at sige det mere tydeligt, om den beskæftigelsesmæssige virkning i Danmark står i rimeligt forhold til prisen for en gennemførelse af disse forslag.

Det er i hvert fald en kendsgerning, at en meget stor del af de investeringsudgifter, der kan blive en følge af forslaget, retter sig mod udenlandsk producerede varer. For automobilerne gælder det således, at der 100 pct. er tale om importerede aktiver, og det gælder naturligvis også for dele af de øvrige.

Provenutabet for det offentlige som følge af lovforslagets gennemførelse anføres i bemærkningerne til forslaget at løbe op i ca. 330 mill. kr., idet den 120 pct. afskrivningsadgang anslås at bevirke et provenutab på slatskatten i 1975 på op imod de 200 mill. kr., den forhøjede afskrivningsgrænse for visse biler et provenutab på omkring 30 mill. kr., og den forhøjede overgrænse for prisen på driftsmidler, der fuldt ud kan fradrages i anskaffelsesåret, anslås at ville medføre et provenutab på 100 mill. kr., altså i alt ca. 330 mill. kr. Det skal jeg vende tilbage til om lidt.

Det næste lovforslag drejer sig om ændring af lov om investeringsfonds, dels om en udvidelse af adgangen til at foretage henlæggelse til investeringsfonds fra 20 pct. til 25 pct. af virksomhedens overskud og endvidere om, at investeringsfondshenlæggelser skal kunne benyttes til forlods afskrivning allerede i det indkomstår, der følger umiddelbart efter henlæggelsesåret. Også her er